

Російська мова займає друге місце за поширеністю серед мов в Україні. Вона відома своїм історичним впливом на процес розвитку української мови та спробами зробити її «зіпсованим» діалектом, наріччям російської.

Польська, українська і російська мови давно йдуть поряд, і доволі часто виникають конфлікти щодо приналежності слів, словосполучень та фразеологізмів. Ці суперечки мають більш глибоке підґрунтя, ніж здається на перший погляд. На них вплинули політичне становище країн, їх соціальний устрій, міжнародні відносини.

Більш детальне вивчення історії України допоможе побачити, які проблеми виникали при різних спробах взаємодії різних націй, різних мовних середовищ. Порівняння історії та сучасної мовної ситуації в Україні може допомогти при пошуках способів мирного співіснування та взаємодії народів трьох країн і налагодженню міждержавного та міжмовного діалогу .

Тейberman Є.М., Шишкіна Є.К.

НТУ «ХП»

УКРАЇНА НА ПОЧАТКУ ХХІ СТ.: КРИЗА КОНЦЕПЦІЇ «БАГАТОВЕКТОРНОСТІ»

Ухвалення тридцять років тому Верховною Радою УРСР «Акту проголошення незалежності України» стало однією з важливих ознак докорінних змін у світовій геополітичній структурі. Поразка СРСР у «холодній війні» призвела до ліквідації біполярної моделі розмежування сфери політичних та економічних інтересів провідних держав світу. Протягом 1990-х рр. політичній еліті України вдавалося зберегти соборність основних українських етнічних земель в межах державних кордонів колишньої УРСР і уникнути збройного варіанту розв'язання внутрішньо – і зовнішньополітичних суперечностей. Концепція багатовекторної зовнішньої політики тривалий час дозволяла Україні маневрувати у межах умовного геополітичного трикутника, сформованого США, Європейським Союзом і

Російською Федерацією. Вразливим місцем цієї концепції виявилось забезпечення обороноздатності країни. Світова економічна криза 2008–2009 рр. стимулювала процес відновлення авторитарних політичних режимів у близькому для України зарубіжжі і рецидивів поведінки зразка часів «холодної війни» у зовнішній політиці провідних держав світу. Водночас, позаблоковий статус України сприяв її перетворенню на «точку прикладання сили» у протистоянні Північноатлантичного альянсу і Організації договору про колективну безпеку (Росія, Білорусь, Вірменія, Казахстан, Киргизстан, Таджикистан). Відмова України від власного атомного арсеналу згідно Будапештського Меморандуму 5 грудня 1994 р. виявилася в історичній перспективі досить неоднозначним рішенням, спровокованим бажанням Л. Кравчука і Л. Кучми уникнути ускладнень у стосунках з США і Російською Федерацією.

Таким чином багатовекторна зовнішня політика України 1990-рр., статус без'ядерної держави і курс на позаблоковість виявилися лише тимчасовими стабілізуючими чинниками її міжнародного становища.

Угрімова К. С.

НТУ «ХП»

ЗРУБНА АРХЕОЛОГІЧНА КУЛЬТУРА НА ХАРКІВЩИНІ

Кожна освічена й культурна людина повинна знати історію своєї Батьківщини, її найбільш яскраві події та здобутки. Для нас, харків'ян, особливо цінною є історія рідного краю – Слобожанщини. Саме тому, актуальними та цікавими являються археологічні дослідження, пов'язані із минулим нашої Харківщини.

Одним із найяскравіших культурних утворень бронзового віку на території сучасної України була зрубна культурно-історична спільнота. Носії цієї культури розселилися з території Поволжя та Уралу у XVII – XIII ст. до